

Farlige KYS

FARLIGE KYS er Henrik Stangerups anden film – den første »Giv gud en chance om søndagen«. En del lighedspunkter kan findes mellem de to film, ikke mindst hvad angår de mandlige hovedpersoner – henholdsvis Ulf Pilgaard (præsten i Giv gud en chance om søndagen) og Erik Wedersøe (psykiateren i FARLIGE KYS): hver for sig kommer de til kort i deres arbejde med at hjælpe andre mennesker. Men hvor »Giv gud en chance om søndagen« næsten udelukkende beskæftigede sig med temaet manden-på-det-umulige-job og overvejende var lagt an som en sort-hvid dokumentarfilm, er FARLIGE KYS noget andet, noget mere: et filmisk digt om en pige (Lotte Tarp) der er ude af stand til at blive hjulpet ad traditionel vej, da hun – efter at have slået sin mand ihjel – bliver indlagt på et statshospital. Hvad skal psykiateren som tager sig af hende stille op med hende? Hvad er det hun forlanger? Psykiateren kan snakke med hende, trøste hende, gå ture med hende. Det eneste pigens søger her i verden er: kærlighed.

Kærlighed er også det eneste pigens er i stand til at give – og den giver hun psykiateren i rigt mål, med det resultat, at man på hospitalet snart begynder at snakke om en »affære« og fjerner de to fra hinanden. Da psykiateren på et tidspunkt føler sig kørt ned af sit

arbejde og samværet med sine kolleger flygter han med pigens, og de to oplever en kort stund af lykke indtil pigens afslører, at hun er mere gal end psykiateren oprindeligt havde troet. Nu bliver han for alvor bange! Nu kan han ikke længere leve op til hende – til hendes grænsesprængende kærlighed. Der er kun en vej tilbage: han må behandle pigens ad traditionel vej.

FARLIGE KYS er ikke på nogen måde en debatfilm om psykiatri, den er tænkt som en ren kærlighedsfilm. Hvis nogen vil sige at pigens i filmen er gal, kan man svare at galskab ofte er det samme som ukaliseret generøsitet. Og generøsitet er noget som ethvert samfund til enhver tid er bange for, ikke mindst det samfund der skildres i FARLIGE KYS, hvor opløsningen er vidt fremskreden, så man ikke kan sige om der er værst indenfor hospitalets mure eller udenfor. Ingen af personerne i FARLIGE KYS tør være lykkelige, tør være sig selv. I stedet for åbenhed overfor hinanden vælger de gruppedynamik og sensitivitet, i stedet for dialogen vælger de skændsmålet og mistænkeliggørelsen.

Skal man sige det kort handler FARLIGE KYS om retten til at leve på sine følelsers betingelser.

ØSTRE LANDDRET
INDGANG E
3. AFDELING
4. OG 9. AFDELING
INDGANG D. TRAFIK-INDSÆT

GANG

ASA FILM PRODUCTION A/S 1972 præsenterer:

Farlige KYS

LOTTE TARP & ERIK WEDERSØE

desuden LISBETH MOVIN

DANNY ANDERSEN • NIELS BARFOED

ANNELISE GABOLD • VERA GEBUHR

FINN JØRGENSEN • ERIK KJÆRSGÅRD

GEORG KRINGELBACH • STEEN KÅLØE

GERDA MADSEN • MANJA MOURIER

ERIK NØRGAARD • PETER RONILD

ELSEBETH REINGAARD • LISE SCHRØDER

INGER STENDER • HANS CHR. ÆGIDIUS

JENS ØSTERHOLM • med flere.

Samt medvirkende fra Herringløse og Sengeløse.

INSTRUKTION og MANUSKRIFT:

HENRIK STANGERUP

CAMERA: HENNING CAMRE

KLIP: LARS BRYDESEN

LYD: KAJ GRAM LARSEN

MUSIK: PATRICK GOWERS

Instruktørassistent: Gert Fredholm • Camera-

assistent: Michael Christensen • Lydassistent:

Ib Markwarth • Produktionsassistent: Leif

Olin • Script: Annemarie Aaes • Belysning:

Kaj Larsen og Bo Reimer • Make-up: Kirsten

Guldbrandsen • Rekvisittør: Erling Jørgensen

• Stillfotograf: Jesper Høm • Produktions-

ledelse: Erik Crone • Kopi: Johan Anker-

stjerne A/S UDLEJNING: OBEL FILM

Musik ved patientballet: Ricardos Jazzband

